

Зміст

- Вступ
- Народний танець як засіб патріотичного виховання
- Діяльність хореографічної студії «Веселка»
- Повертайся живим
- Тарас Шевченко – великий син свого народу
- 1941-1945р.р. – ніколи знову
- Свято Івана Купала
- Пізнаємо рідний край
- Плідно працюємо – весело відпочиваємо!
- Виховний захід «Козацькі розваги»
- Виховний захід «Хай в серці кожної дитини живе любов до України!»
- Виховний захід «Чарівна україночка»
- Висновок

Вступ

Патріотичне виховання - це сфера духовного життя, яка проникає в усе, що пізнає, робить до чого прагне, що любить і ненавидить людина, яка формується.

(В.О.Сухомлинський).

Пріоритетним напрямком виховання дітей та молоді в національній системі освіти є патріотичне виховання. Актуальність патріотичного та духовного виховання юного покоління зумовлюється процесом формування в Україні громадянського суспільства, становлення єдиної нації.

Патріотизм сьогодні є нагальною потребою і для людей, і для держави, оскільки високий рівень патріотизму громадян забезпечить повноцінний гармонійний розвиток як особистості в державі, так і суспільства в цілому.

Патріотичне та духовне виховання підрастаючого покоління забезпечить цілісність народу України, його національне відродження, об'єднання різних етносів і регіонів країни, соціально-економічний і демократичний розвиток України, розбудову та вдосконалення суверенної правової держави, соціально-політичну стабільність у державі та гідне представлення нашої країни у світі.

Мета національного виховання конкретизується через систему виховних завдань, провідними з яких є такі:

- забезпечення умов для самореалізації особистості відповідно до її здібностей, суспільних і власних інтересів;
- відхід від уніфікації в процесі виховання, від орієнтації на «усередненого» вихованця;

- формування національної свідомості і людської гідності, любові до рідної землі, родини, свого народу, бажання працювати задля розвитку держави, готовності її захищати;
- виховання правової культури: поваги до Конституції, законодавства України, державної символіки, знання та дотримання законів;
- забезпечення духовної єдності поколінь, виховання поваги до батьків, старших, культури та історії рідного народу;
- формування мовної культури, оволодіння українською мовою та її вживання в повсякденному житті;
- виховання духовної культури особистості та створення умов для вільного формування нею власної світоглядної позиції;
- утвердження принципів загальнолюдської моралі: правди, справедливості, милосердя, патріотизму, доброти та інших добродійностей;
- культивування кращих рис української ментальності – працелюбності, індивідуальної свободи, глибокого зв'язку з природою, толерантності, поваги до жінки, любові до рідної землі;
- забезпечення повноцінного розвитку дітей і молоді, охорона й зміцнення їх фізичного, психічного та духовного здоров'я;
- формування соціальної активності та відповідальності особистості через включення вихованців у процес державотворення, реформування суспільних стосунків;
- забезпечення високої художньо-естетичної культури, розвиток естетичних потреб і почуттів;
- вироблення екологічної культури людини, розуміння необхідності гармонії її відносин з природою;
- прищеплення глибокого усвідомлення взаємозв'язку між ідеями індивідуальної свободи, правами людини та її громадянською відповідальністю;
- спонукання вихованців до активної протидії проявам аморальності, правопорушенням, бездуховності, антигромадській діяльності ;

Виховання дітей і молоді у будь-якому регіоні України в кінцевому рахунку переслідує одні й ті ж стратегічні педагогічні цілі, ґрунтується на одних і тих же принципах і теоретико-методологічних засадах. Разом із цим у процесі виховання враховують регіональні й етнографічні особливості.

Запорукою ефективності виховного процесу є органічне поєднання системи принципів національно-патріотичного виховання в цілісну систему, яка забезпечує досягнення відповідних результатів – міцно і органічно засвоєних загальнолюдських і українських національних цінностей.

Основними *принципами* національно-патріотичного виховання є принципи *національної спрямованості виховання*, культури відповідності, гуманізації виховного процесу, суб'єктної взаємодії, цілісності, толерантності, особистісної орієнтації, життєвої творчої самодіяльності й акмеологічний принцип.

Гуманістичний характер виховання передбачає побудову його змісту й форм на основі глибокого розуміння вихователем природи вихованців, їх індивідуальних рис і можливостей, поваги до особистості дитини, турботи про її гармонійний розвиток, становлення взаємин співробітництва в навчально-виховному процесі. Такий підхід передбачає ставлення до кожного вихованця як до неповторної особистості, суб'єкта вільного розвитку, визнання його прав, виходячи із сукупності знань про людину. У зв'язку з цим першорядного значення набуває діяльність соціальних і психологічних служб, які здатні на професійному рівні забезпечити диференціацію та індивідуалізацію виховних впливів.

Національне виховання нерозривно пов'язане з мовою, історією, культурою, традиціями, обрядами і звичаями народу. Важливо наповнити навчально-виховний процес українознавчими предметами, подбати про створення відповідного мікроклімату в навчальних закладах. Необхідно домогтися, щоб кожен учень, студент володів українською мовою, знав історію і культуру українського народу.

Цілі й завдання національної системи виховання досягаються насамперед через глибоке і всебічне оволодіння учнями змістом освіти, який має втілювати в собі національні та загальнолюдські цінності і реалізується такими основними *засобами*, як рідна мова, родовід, рідна історія, природа рідного краю, краєзнавство, національна міфологія, фольклор, національне мистецтво, народний календар, національна символіка, родинно-побутова культура, релігійні виховні традиції, національні традиції, звичаї й обряди. Неабияке значення для виховання свідомого громадянина є прищеплення шанобливого ставлення до героїв війни, ветеранів, до пам'яті про тих, хто загинув, захищаючи Вітчизну; поваги до воїнів — захисників, кордонів Батьківщини.

Особливого значення для формування національної свідомості учнів у сучасних умовах набуває кваліфіковане *управління* системою національно-патріотичного виховання в школі, яке має відповідати високим професійним і функціональним критеріям. Головне завдання управління полягає в тому, щоб спочатку визначити цілі, зміст, форми і методи, технології, механізми їх досягнення, а потім уже оцінити те, що одержали. Важливими на наш погляд, є всі основні *управлінські функції* щодо впровадження системи національно-патріотичного виховання в практику роботи гуртка: мотивація, планування, організація, контроль, корекція, аналіз результатів.

Народний танець як засіб патріотичного виховання молоді

У формуванні виховного ідеалу громадянина-патріота важливе місце повинно бути відведено народному танцювальному мистецтву.

Становлення виховання в Україні породжують нові умови розвитку національної культури, зокрема українського танцювального фольклору як її джерела. Будучи важливим засобом накопичення й передачі соціального досвіду, народний танець входить сьогодні у всі сфери виховної роботи, емоційно збагачуючи особистість ставленням, спонукаючи до художньо-творчої діяльності

Безпосереднє знайомство підростаючого покоління з народною творчістю, спостереження за її живим побутуванням надзвичайно збагачують його творчу фантазію, розвивають уяву, сприяють вихованню національної самосвідомості та патріотичних почуттів. Твори народного мистецтва, зокрема хореографічні, вчать бачити красу рідної землі, виховують повагу до людей, які створюють її матеріальні й духовні цінності.

Суть народного традиційного мистецтва полягає в спадкоємності, безперервності існування у часі. Воно тісно пов'язане з життям та побутом людей, їхніми звичаями, природою. Українська народна творчість виникла і збагачувалася одночасно з історичним розвитком українського народу. Вона є тою вихідною точкою, з якої починається історія української культури, а отже - й історія українського танцю

Серед культурних надбань нашого народу значне місце належить традиційній народній хореографії, позаяк вона розкриває характер народу, у художніх формах відображає явища, взяті безпосередньо з його побуту й праці.

Джерела народного танцю сягають епохи первісного ладу, коли танець мав релігійно-магічне значення. Він був невід'ємний від обрядів і пов'язаний з працею і магічними, релігійними, фантастичними уявленнями про світ.

Історія розвитку людської мови свідчить, що доки ще людина не вміла висловити свою думку і душевний стан, коли її лексикон обмежувався лише певними вигуками, - вона виказувала свої почуття, настрої і бажання рухами та мімікою. В основі танцю лежить потреба людини виявити свої емоції, такі як любов, ревності, страх, радість, покірність, сміливість та інші. Будь-який психічний стан людини можна передати очима, мімікою, розгорнутими і згорнутими рухами або положенням тіла. В арсеналі виразних засобів хореографії існує палітра рухів від найяскравіших і масштабних до ледве помітних і невловимих

Від свого первісного обрядового вигляду народний танець пройшов тисячолітній розвиток. Підпорядкувавши собі різні ефекти - колір, світло,

звук рух людського тіла став виражати складні людські почуття, передавати важливі життєві ситуації, тобто його виражальні засоби ускладнювалися.

Народний український танець, як і інші види народної творчості, упродовж усієї історії збагачувався все новими виражальними засобами. В ньому віддзеркалена життєрадісність, героїзм, гумор та інші риси українського характеру. Навіть ритуальні й обрядові танці попри етнографічний примітивізм мають високу естетичну форму і духовну глибину.

Сучасне хореографічне виховання набуває системного характеру базуючись на Державній програмі «Освіта. Україна XXI століття», Законі України «Про освіту», що сприяє успішному розвитку сценічної хореографії, ставить перед нею нові завдання. Водночас із зростанням технічного забезпечення виконання часто на другий план відходить духовність.

Виховна цінність народного танцювального мистецтва полягає в тому, що формування і розвиток особистості відбуваються невимушено і природньо, в контексті життя народу, сім'ї, так що дитина навіть не відчуває, що вона залучена до виховного процесу. Народний танець, як один із жанрів музичного фольклору, є результатом колективної творчості широких народних мас. Він не тільки узагальнює факти із життя, але і дає їм об'єктивну оцінку, формує певне ставлення до них. Твори народної танцювальної спадщини за своїм внутрішнім характером є реалістичними, і в цій правдивості полягає їх виховна сила. Важливого виховного значення народному хореографічному мистецтву надавав В.М. Верховинець.

Досліджуючи народні танці, він помітив, що одні з них «легкі і милі», інші - «шумні й бурхливі», а деякі - «грізні, войовничі». Таке розмаїття настроїв передається, зауважує педагог, за допомогою «особливої мови українського танцю, яка завжди свіжа, нова і мила», «мальовничих і широкої, нічим не обмеженої фантазії думок». Народний танець Василь Миколайович відносив до найефективніших засобів формування національної культури молоді.

Створюючи музично-ігровий репертуар для дітей, Верховинець звернувся до українського ігрового фольклору, який поступово відмежувався від обряду і, зберігаючи свою образно-драматургічну природу, перейшов у повсякденний побут. Крім того, виникло чимало самостійних драматичних ігор - невеличких жартівливих сценок, у яких відображені поведки тварин, природні явища, трудові процеси, побутові ситуації. У них органічно поєднуються слово, спів, музика і танець. Але гра має лише зовні власне розважальний характер. Ігри є зразком соціонормативної, мовної, музичної, хореографічної культури українського народу. Педагог показав невичерпні можливості цього жанру для всебічного розвитку і формування національної культури молодого покоління.

У початковій групі елементи української хореографії та зразки пісенно-хореографічного фольклору доцільно застосувати на уроках музики, народознавства, заняття хореографічних гуртків. Українські народні танці, поставлені з урахуванням вікових особливостей молодших школярів, можуть бути прикрасою будь-якого шкільного свята або іншого виховного заходу. Сьогодні педагогам і вихователям слід звернути особливу увагу на український танець як могутній виховний засіб та якомога частіше його використовувати у навчально-виховному процесі.

Робота Хореографічної студії «Веселка»

Хореографічна студія «Веселка» об'єднує творчі групи, які навчаються хореографічного мистецтва. Студія «Веселка» розпочала свою діяльність у 1994 році. Її роботою охоплено понад 60 дітей різних вікових категорій.

Основою хореографічної підготовки учнів є вивчення танцювальних вправ вітчизняної класичної школи танцю. Виявлення та розвиток творчих

здібностей у дітей. Виховання художньої уяви, творчої ініціативи та емоційної гнучкості.

Діти не тільки навчаються танцювати, а й передавати танцювальні риси, створювати образи в хореографічних виставах, виховувати інтерес і любов до мистецтва.

Необхідно, щоб вихованці розуміли, що мистецтво танцю відображає життя, яке в художніх образах відтворює характери, думки і почуття людей, їхнє відношення до оточуючого середовища, одне до одного. Після розповідей, пояснень, прикладів діти зрозуміють, яка велика праця, наполегливість, творчі зусилля необхідні для того, щоб образи танців стали живими і виразними, щоб до глядача дійшов зміст танцю, його художня правдивість.

Крім того, керівником хореографічної студії «Веселка» Приходько Фаїною Григорівною проводиться виховна робота, що стосується ознайомлення гуртківців з традиціями та звичаями України. Оскільки робота гуртка базується на хореографічних постановках українських танків. Тому, чим більше вихованці будуть знати про рідний край, його особливості, традиції, тим краще вони зможуть передати емоційно колорит того чи іншого регіону під час виконання етюду. Оскільки, такі заняття прищеплюють гуртківцям любов до рідного краю, до своєї Батьківщини.

Вихованці хореографічної студії "Веселка" є постійними учасниками шкільних та сільських заходів, конкурсів-оглядів художньої самодіяльності.

Повертайся живим!

Історично склалося так, що територія України часто піддавалася ворожим нападам. Різні народи, країни, володарі, хотіли підкорити собі українські землі, що славилися своєю родючістю, українців, що славилися своєю працьовитістю. Та не вдалося це зробити нікому. Споконвіків наш народ був і є нескоримим. Прагнення свободи, любов до рідної землі – ось, що завжди допомагало народу у боротьбі за незалежність.

Здавалося часи, коли все вирішувалося за допомогою війни давно скінчилися. Україна – незалежна, могутня, вільна держава. Здавалося б їй вже нічого не загрожує, але наш сусід-ворог вирішив навпаки. Тепер сини України знову стали на захист суверенітету своєї держави. В історію України ці часи увійдуть під назвою АТО.

В часи, коли Україна знову протистоїть ворогам на полі бою, важливо, насамперед, донести молоді те, наскільки важливими є подвиги тих людей, що знаходяться на війні, яку ціну українці віддають за нашу з Вами свободу.

Саме з такою метою хореографічна студія «Веселка» разом з літературно-творчим об'єднанням «Айстра» підготували для своїх вихованців виховний захід «Повертайся живим». На якому були продекларовані патріотичні вірші про Україну, солдатів, що стоять на захисті рідної землі, літературно-творчим об'єднанням «Айстра» обіграна тематична

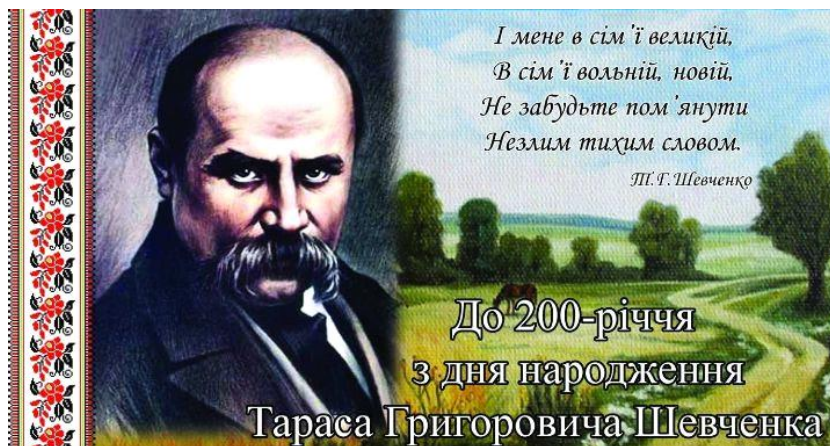
вистава, хореографічною студією «Веселка» був підготовлений танець з однойменною із заходом назвою «Повертайся живим»

Під час заходу, здавалося, що кожен проникнувся ідеєю постановки. Здавалося, що кожен думав про те, як чудово прокинутись зранку і знати, що попереду у тебе мирний день, що тобі ніщо не загрожує і всі твої мрії збудуться і, можливо, вже зовсім скоро все в нашій державі налагодиться. І з війни повернуться додому живі хоробрі серця.

Тарас Шевченко – великий син свого народу!

Чим полонив серця мільйонів людей цей, на перший погляд, непримітний, середньої статури та, здавалося б, із невиразними рисами обличчя чоловік? Силою духу, глибиною віри та несхитною волею до боротьби, впевненістю та рішучістю, із якою він писав свої неперевершені твори, котрі були, є і будуть рушійною силою у боротьбі українського народу за волю, справедливість та суверенітет.

Ім'я, яке відоме далеко за межами нашої країни, творчість якого не залишає байдужим нікого. Геній українського народу, великий Кобзар, чудовий лірик, вражаючий художник, незабутній письменник, незрівняний поет, відомий дисидент, солдат та засланець, у якого забрали найцінніший скарб – папір та олівець – ось невеликий перелік тих слів, якими сміливо можна охарактеризувати Тараса Григоровича Шевченка. Життєвий і творчий шлях відомого українського митця пронизаний важкою низкою випробувань: переживаннями та втратами, розпачем та радістю, відданістю та спокутою... Тарас Шевченко – це людина, яка завжди боролася за свої переконання, за можливість втілювати і творити думки за допомогою художнього слова та пензля, за права кріпосного народу та право носити горде ім'ям – українець. Це невмируще ім'я відоме у кожному куточку земної кулі, його твори перекладають десятками мов, а гостре, немов меч, слово, безсмертні твори та чудові малярські роботи назавжди залишили невмирущий слід у серцях мільйонів.

ВУкраїні заведено відзначати Шевченківські дні. В цей час прийнято згадувати життєвий та творчий шлях Кобзаря, його взлети та падіння, його здобутки . Гуртки позашкільної освіти проводять Шевченківські вечори, де вихованці декламують твори Великого Кобзаря, інсценізують його поеми, розповідають цікавинки з його життя.

Шевченківські дні є просто невід'ємною частиною роботи вихованців хореографічної студії «Веселка». Гуртківці завжди підходять до відзначення таких подій дуже відповідально. З недавніх часів, прийнято відзначати День вулиці Шевченка. До даного заходу в рідному селі Байбузи, наш колектив вирішив підготувати український танок. Ідея танцю виникла на основі творчості Кобзаря. Оскільки Шевченко у своїй творчості завжди величав нашу славу, квітучу неньку-Україну.

Танок вийшов по-справжньому патріотичним. Для жителів вихованці продемонстрували його під назвою «Квітуча Україна».

У селі Геронимівка Черкаського району був проведений захід до відкриття II етапу IV-го міжнародного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Т.Г. Шевченка, учасниками якого стали вихованці хореографічної студії «Веселка» з хореографічною постановкою «Квітуча Україна». Танок справив враження на журі та учасників конкурсу.

Також, вихованці хореографічної студії «Веселка» долучаються до краєзнавства – виступали на підсумковому конкурсі заключного етапу обласної туристично-краєзнавчої експедиції «З Кобзарем у серці».

1941-1945 р.р. – ніколи знову!

Україна разом із багатьма країнами Європи відзначає 8 травня як День пам'яті та примирення.

Ця дата встановлена указом президента України «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі і 70-ї річниці завершення Другої світової війни».

Україна зазнала значних втрат внаслідок війни. Під час бойових дій та в полоні загинуло від трьох до чотирьох мільйонів військових, підпільників і цивільних, від чотирьох до п'яти мільйонів цивільних загинуло через окупаційний терор та голод у тилу, близько п'яти мільйонів жителів були евакуйовані або примусово вивезені до Росії та Німеччини, частина з них не повернулася на Батьківщину.

Символом відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги став червоний мак, як і в багатьох країнах Європи.

Данину пам'яті всіх жертв Другої світової війни віддають в кожному місті, кожному селищі України. Не є виключенням і наше село. В с.Байбузи немає ні одної родини, якої б не торкнулася війна 1941- 1945 років. Ми не повинні цього забувати. І ми пам'ятаємо. Щорічно вихованці хореографічної студії «Веселка» у взаємодії з літературно-творчим об'єднанням «Айстра»

приймають активну участь у підготовці та проведенні Дня пам'яті та примирення, що сприяє вихованню патріотичності, відданості Батьківщині.

Тематика хореографічних постановок – патріотизм та любов до рідного краю, відданість Батьківщині та народу. Такими танцями на заходах присвячених Дню примирення були танці «Україно - це ми твої дочки й сини» та «Українкою я народилася».

Хореографічні постановки відрізняються своєю різноманітністю. На дійствах присвячених Дням пам'яті та примирення виконуються танці не лише національної тематики, але й воєнної. Вихованці хореографічної студії «Веселка» виконували танець «Смуглянка» та "Перлинки Одеси».

Також учасники гуртка самостійно готують інсценізацію воєнних пісень. Такий номер є цікавим, оскільки в ньому поєднується і виконання пісні, і акторська майстерність ну і, звичайно, танці. В інсценізації «Відлуння воєнних літ» коротко обіграні роки війни від її початку та до її завершення.

До проведення заходу залучаються і найменші вихованці хореографічної студії «Веселка», за участі яких виконувався танець «Боже, Україну збережи», який до сліз розчулив жителів села, що прийшли на дійство. Також увагу глядачів привернув хоровод «Ой роде наш красний».

По закінченню урочистостей присвячених Дню пам'яті та примирення учасники хореографічної студії «Веселка» традиційно покладають квіти до обеліска Слави.

Окрім Дня пам'яті та примирення та Дня перемоги в рідному селі Байбузи прийнято відзначати такі свята, як День визволення села від німецько_фашиських загарбників та День партизанської слави.

В День визволення села від німецько-фашиських загарбників вихованці хореографічної студії «Веселка» у взаємодії з літературно-творчим об'єднанням «Айстра» готують невеличкий пам'ятний вечір, присвячений цій події. Були зібрані та зачитані спогади односельчан про партизанський рух, страшні воєнні події. Перевтілення в дітей війни не залишило байдужим жодного серед глядачів. Також до душі присутнім хореографічні постановки з відповідною патріотичною тематикою серед них: «Смуглянка» та «Тальяночка».

22 вересня 2001 року, в день 60-ї річниці з початку підпільно-партизанського руху в Україні в роки Великої Вітчизняної війни, у нашій країні вперше відзначався День партизанської слави, встановлений Указом Президента України № 1020/2001 від 30.10.2001.

Свято партизанської слави встановлено в Україні «...на підтримку ініціативи ветеранів війни та з метою всенародного вшанування подвигу партизанів і підпільників у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, увічнення їхньої пам'яті...».

Це державне визнання внеску народних месників у велику Перемогу над нацизмом, відновлення історичної справедливості щодо масової участі українського народу у визвольній боротьбі проти гітлерівської навали. Це свято людей сильних духом і з чистою совістю, які не шкодували життя для перемоги над ненависним ворогом.

У цей день учасниками хореографічної студії «Веселка» заведена традиція – покладання квітів до сільського обеліска Слави. Оскільки, кожен з нас повинен пам'ятати та величати подвиги наших дідів та прадідів, які поклали своє життя заради нашого з вами щасливого майбутнього.

Свято Івана Купала

Як народне свято, день Івана Купала відбувається з багатьма своєрідними обрядами та піснями. З далекої давнини збереглися в українського народу ці купальські звичаї.

Раніше цей день збігався з датою літнього сонцестояння (зазвичай 21-22 червня) — найдовшого дня року, і саме свято мало яскраво виражену сонячну символіку. Саме в цей час день має найбільшу протяжність, а ніч найкоротша, тому в купальській пісні співають «на Купала нічка мала», «Малая нічка на Купалочка». Відставання церковного календаря відсунуло свято аж на півмісяця від дня літнього сонцестояння – на 6-7 липня.

Купальські заботи відбуваються ввечері, вночі (в Купальську ніч, або, як кажуть, нічку-купалочку) і в самий день Купала. Найбільш ймовірно, що назва свята походить від слова «купатися», адже під час проведення купальських забав обов'язковим є обряд купання. На західноукраїнських землях свято має назву «собітка», а пісні називаються «собітковими». Ця назва походить від слова «собити», тобто добувати тертям вогонь для обрядового вогнища.

У колі річних свят Купало є одним із найголовніших, і відзначається урочисто і пишно. Цьому сприяє пора його проведення: Сонце в цю пору найсильніше, трави і квіти найбільш цілющі. За повір'ями, опівночі вогнистим цвітом розквітає папороть, віщуючи тому, хто здобуде його, скарби, багатство, статок і здоров'я.

Не стало винятком і наше село, в якому свято Купала відзначають не менш урочисто. А саме: жителі селища збираються біля місцевої річки Вільшанки, розпалюють вогнище, та спостерігають за святковим дійством, яке заздалегідь готують учасники позашкільних гуртків. Тому й не дивно, що учасниками даного заходу є вихованці хореографічної студії «Веселка». Останні готують тематичні танці, такі як «Маринька», «Танець нечисті» та інші.

Учасниками свята є вихованці гуртка різних вікових категорій, від найменших до найстарших.

Не обходиться свято Івана Купала без танцю «Мариньонька». Це традиційний танець даного свята. Суть його полягає в тому, що дівчата заздалегіть готують Марену (вербову гілку, яка прикрашається різнобарвними стрічками та клаптиками тканини, вінками, квітами). Її встановлювали по центру, навколо неї дівчата бралися за руки та водили хороводи.

Готуються також хореографічні номери так званої нечисті. Це танці русалок та водяного, чортів, відьмочок. Такі постановки приходяться до душі не лише вихованцям гуртка, але й жителям села, які в цей день є глядачами дійства. Такі танці носять розважальний характер, саме тому викликають лише позитивні емоції.

Свято Івана Купала - це одне із найяскравіших та найулюбленіших свят жителів села Байбузи. І це не дивно, адже саме в цей день кожен відчуває, що він і природа – це одне ціле. А святковість дійству додають виступи позашкільних гуртків.

Ми пізнаємо рідний край

Якщо запитати у оточуючих з чого починається Патріотизм, то, мабуть, більшість відповість, що з любові до рідного краю, рідного дому, з місць де проходить дитинство, юність, де вперше закохуються, одним словом – з любові до Батьківщини. Саме тому важливим етапом у патріотичному

вихованні дитини є розвиток в ній любові до рідного краю, до його історії, звичаїв та традицій.

Перш за все необхідно згадати тих людей, які прославили нашу країну - художників, композиторів, письменників, винахідників, вчених, мандрівників, філософів, лікарів (вибір залежить від вихователя). Необхідно на конкретних прикладах, через конкретних людей познайомити дітей з „характером” українського народу (творчі здібності, вмільсть, пісенність, гостинність, доброзичливість, чутливість, вміння захищати свою Батьківщину).

Крім того, важливе значення надається відвіданню визначних. Саме тому, крім основного та улюбленого заняття – танців, вихованці хореографічної студії «Веселка» з великим задоволенням відвідують різні цікаві та визначні місця рідного краю. Не дивно, що учасники гуртка є неодноразовими учасниками різних походів, екскурсій.

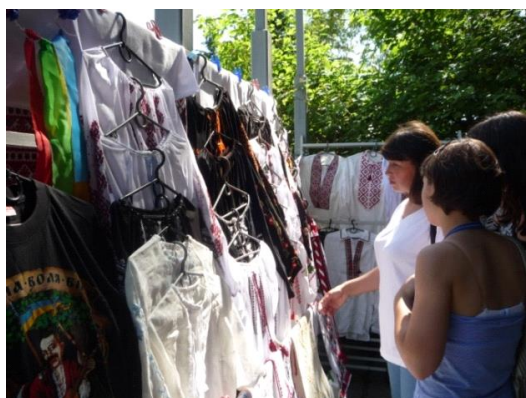

Однією із пам'ятних екскурсій є відвідання Канева, а саме Шевченківський національний заповідник. Ми відвідали Чернечу гору, на якій поховано Великого Кобзаря. Як говориться в заповіті: «Щоб лани широкополі, і Дніпро, і кручі, було видно, було чути, як реве ревучий» - саме цю красу

спостерігаєш, коли піднімаєшся до могили митця. Крім того, вихованцями гуртка було відвідано музей Шевченка, який знаходиться на території заповідника. Шевченко – геній українського народу. Це особистість, яка попри різні випробовування була незламною і проповідувала нескореність українського народу і про це повинен знати кожен. Тому відвідання Чернечої гори є особливо важливим.

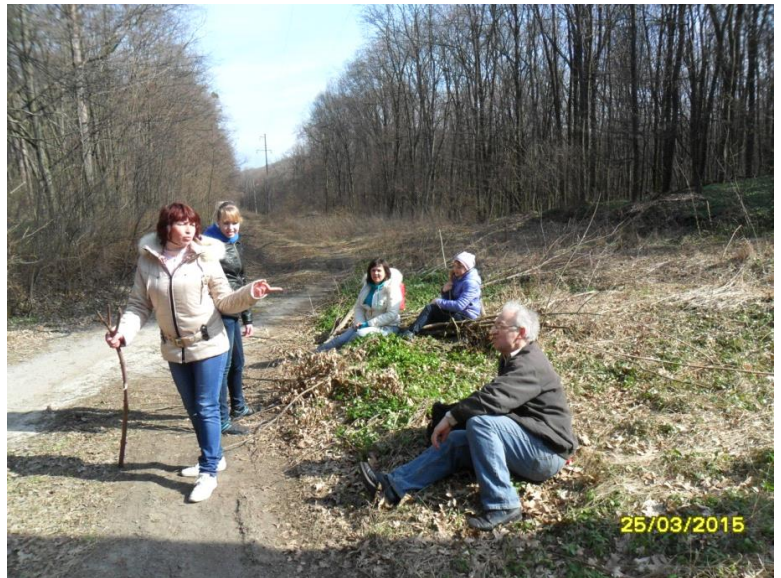
По закінченню екскурсії для учасників хореографічної студії «Веселка» організатори, на чолі з керівником гуртка, влаштували невеликий пікнік на березі річки Дніпро, що протікає повз це дивовижне місто.

Важливе значення серед цікавих місць Черкащини мають Мошногори, що розкинулися за 20 км. від Черкас. Спокійна, але зворушлива своєю красою територія. Гірський хребет, вкритий зеленими шатами лісів, оповитий по ранках сивими туманами, мальовничі береги Вільшанки та ставків приваблюють своєю чарівністю. Побачиш все це хоч раз, і пам'ять вкарбує його назавжди. Серед цієї краси і розкинулись села Будище (перша письмова згадка 1036 р.) й Мошни (перша письмова згадка 1494 р.), які уособлюють край багатючий своєю давньою історією та різнобарв'ям легенд.

Саме цим маршрутом розпочали свою туристичну екскурсію вихованці хореографічної студії «Веселка» разом з керівником туристичного гуртка з с. Мошни. Здавалося б, невеликий гірський кряж, а в ньому – вікова історія. На цих місцях побували і князі Київські і відомі гетьмани, один із яких Богдан Хмельницький. Та найбільше увійшли в історію Мошногір'я граф Михайло Воронцов та його дружина Єлизавета Браницька. Саме в цих місцевостях за наказом Воронцова було збудовано трьохповерховий палац та англійський парк. Навколишній ліс був перетворений на новий пейзажний парк - з альтанками, містками, галявинами і оглядовими майданчиками. На Мошногірському узвишчі вибудували 58-метрову вежу князя Святослава, звану в народі як Мошнівський стовп. В підмурках вежі обладнали невелику бенкетну залу. Сходишками можна було піднятися на верхівку і оглянути околиці, річку і недалекі Черкаси. Садиба мала власний звіринець. На жаль, сам палац до наших днів не дійшов, так само як і паркова зона...

Поміж цього, не всі архітектурні пам'ятки тих часів були знищені. Неподалік с. Будище в Мошногір'ї зберігся Софійн стовп. Саме до нього пролягала наша дорога.

Софійн стовп – ця споруда збудована князем Михайлом Семеновичем Воронцовим, який Достеменно не відомо ні дати, ні причин його встановлення в цьому місті. Це одна з багатьох таємниць, які необхідно розкрити. Одна з легенд говорить про те, що стовп встановлено на місці, де Софія прогулюючись верхом на коні впала з нього та дивом залишилася живою.

Багато цікавого діти дізналися про Мошногори. Крім того, побачили багато цікавого. Наприклад столітні дуби, які мабуть, привернуть увагу кожного. Вони тут справжні володарі та, мабуть, найстаріші жителі, котрі спостерігали зміни в історії. Один із наших вихованців про них сказав так: «Шкода, що дерева не говорять, ці дуби могли б розповісти нам багато цікавого»... На жаль, в справжньому житті рослини не говорять і як у відомій пісні в них нічого не запитаєш, а вони ніякої відповіді не дадуть.

Загалом екскурсія видалася цікавою, кожен пізнав для себе щось нове з історії рідного краю. Це все відбулося завдяки керівнику-краєзнавцю з с. Мошни. По закінченню екскурсії було влаштовано різноманітні ігри та конкурси ну і як годиться смачний пікнік.

Розпочавши тему подорожей не можна не згадати про свято Дня туризму, учасниками якого стали вихованці хореографічної студії «Веселка». Захід проводився неподалік рідного села Байбузи, в лісі, який місцеві жителі ще здавна прозвали «Старобір'ям».

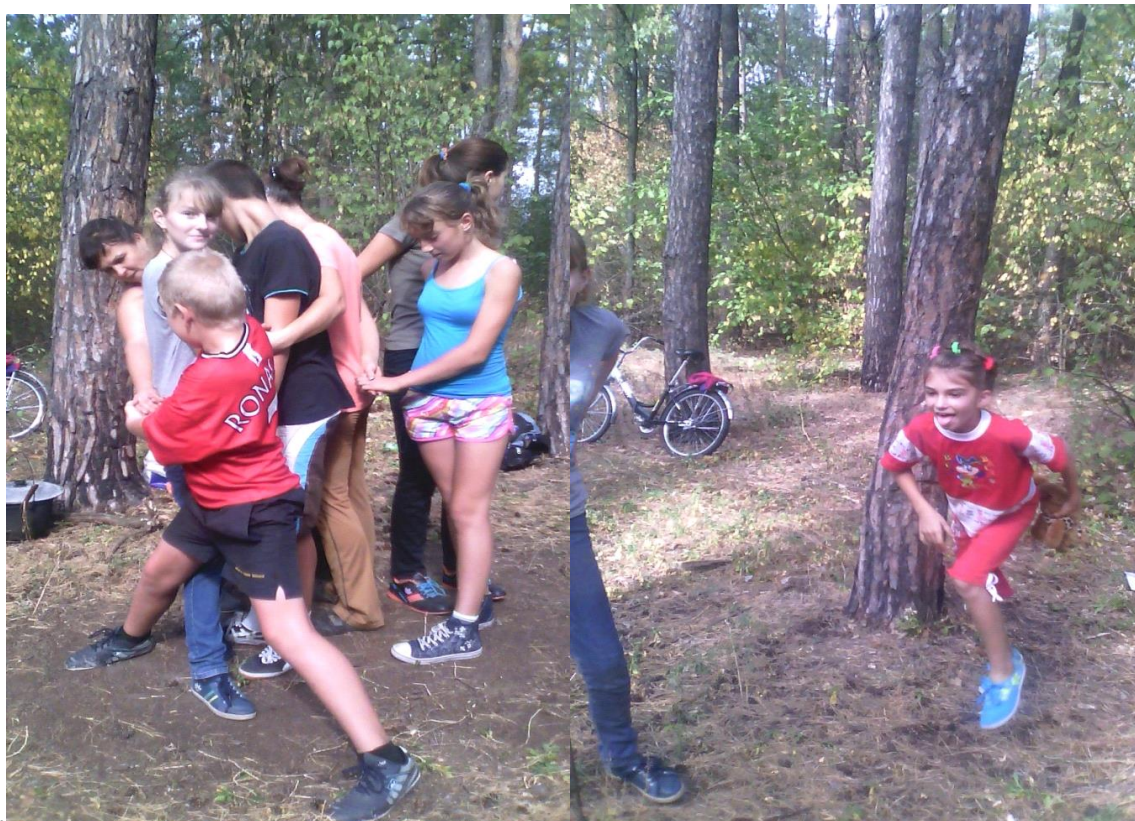

Від пункту збору до пункту призначення дорога складала 5 км – і чим вам не міні-туризм? Порадившись ми вирішили, що цей день ми повинні відсвяткувати як справжні туристи, тому взяли казан, щоб зварити кашу та сосиски посмажити їх на вогнищі. Та придумали цікаві конкурси та розваги, в яких вже під час проведення були визначені переможці. Прибувши на пункт призначення було вирішено розпочати День туризму з Гімну України.

Вихованцям цей захід припав до душі: насміялися, нагralися, наїлися
смачної каші, одним словом – відпочили на вищому

рівні.

По закінченню свята відбулося його обговорення. Вихованці одногосно проголосували за те, що захід їм сподобався і вони з нетерпінням чекають наступного разу.

Не можна й не згадати про свято, яке для дітлахів влаштовує школа, свято про яке знає, і яке любить кожен. Звичайно ж це Козацькі забави. Постійними учасниками цього дійства є вихованці хореографічної студії «Веселка».

В чому суть свята стає зрозуміло з його назви. Місце проведення – ліс. Суть «Козацьких забав» полягає в тому, що всі учасники розбиваються на так звані «курені», найголовніший конкурс дійства – зварити найсмачнішу козацьку кашу. Інші завдання також на пряму пов'язані з козацтвом – це і перетягування канату, і метання булави на відстань, і підтягування.

Такі заходи розвивають в дітях любов до природи рідного краю та цікавість до спорту. Такі моменти є важливими у роботі нашого гуртка, адже ми виховуємо майбутнє нашого суспільства, а лише в здоровому тілі – здоровий дух!

Плідно працюємо - весело відпочиваємо!

Що може бути кращим, ніж відпочинок на лоні природи? Мабуть, з ним ніщо не зрівняється! Саме так вважають вихованці хореографічної студії «Веселка», для яких відпочинок на природі, незалежно від пори року є традиційним. Така практика згуртовує, здружує колектив.

Під час відпочинку кожен учасник має можливість проявити себе в іншому напрямку: оформити місце, правильно розвести багаття, показати спритність і ерудованість в іграх, а головне, без чого ми не можемо уявити нашого відпочинку – зварити смачну кашу.

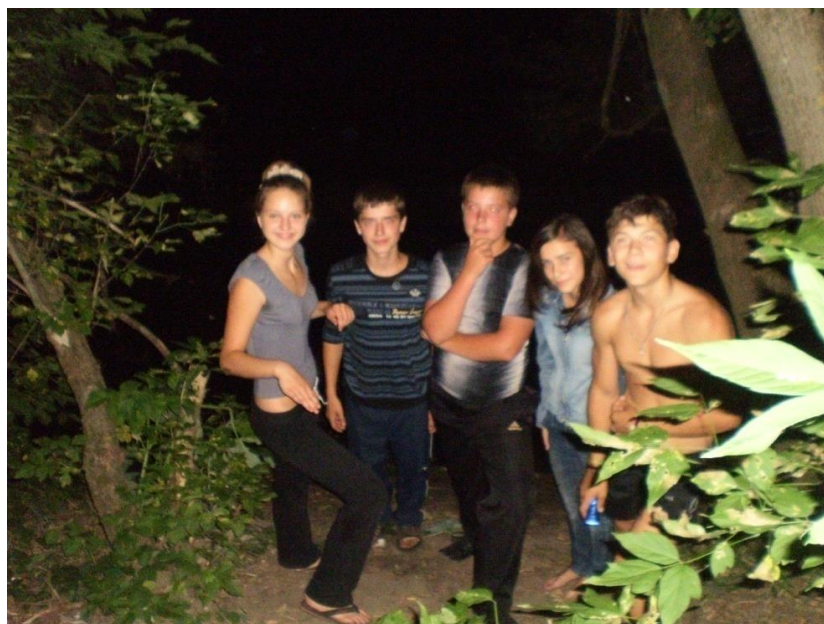

Найбільш вражаючим є те, що традиція продовжує існувати навіть після випуску учасників. Колишні найактивніші вихованці хореографічної

студії «Веселка» самоорганізуються та влаштовують розваги на природі ну і звичайно традиційно на вогні варять смачну кашу. Все як і раніше.

Також, вихованцями хореографічної студії «Веселка» щорічно влаштовується туристичний похід з ночівлею біля місцевої річки Вільшанки. У найтеплішу пору року вихованці готують палатки та туристичне приладдя, дрова ну і, звичайно, казан для традиційної каші.

Для дітей немає нічого краще за такий відпочинок, з нього дітлахи повертаються щасливі та з масою яскравих вражень. Ось так ми плідно працюємо – весело відпочиваємо!

Конкурс « Козацькі розваги»

Своїм оформленням зал нагадує козацький курінь. На сцені висить плакат «Нехай переможе найсильніший». Лунає музика.

Ведуча: Добридень, дорогі друзі! Добридень! Правда чудове це вітання? Воно відразу ж зближує нас з вами. Одразу ж. Сьогодні, гадаємо, що якраз буде вчасно, що б був у вас дійсно хороший настрій. Тому сьогодні до вашої уваги пісні, жарти та веселі танці.

Ведучий: З давніх-давен в Україні існує така традиція: після трудового дня свій вільний час весело провести з піснями, танцями, іграми, розвагами, змаганнями. Ось і в нас сьогодні таке незвичайне імпровізоване козацьке коло:

До звука звук, струна струні одвітна,
А всі — одвітні серцю кобзаря.
А вже козацьке «військо маком квітне»,
І спалахнула Хортиці зоря.
Ці звуки, звуки золото-тривожні:
Закличний марш: агей, козацтво, в путь!
І, як струна, душа правдива кожна,
З глибин історії вони ідуть, ідуть:
«Гей, долиною, гей, широкою Козаки йдуть».
(Лунає пісня « Ой, на горі та й жєнці жєнуть!»)

Ведуча: Дозвольте ж представити Вам наших молодих кандидатів у козаки, а ось зібралась на коло і наша козацька старшина – поважні авторитетні козаки, які не раз бували в боях і змаганнях і виходили з них переможцями. Увага! А це наше серйозне журі:

(Представляють членів журі).

Ведучий. Ось настав чудовий день,
Повен сонця і пісень, повен пахощів для друзів,
А для сміху і добра, вигляда весела гра.
Показати хочу нині, як колись на Україні

Веселились козаки. (*Лунає музика*)

Ведуча: А розпочнемо ми наші змагання з козацької естафети. З незапам'ятних часів в Україні козаки славилися силою, спритністю, мали гостре несхибне око, розумні голови. Ось ми зараз і побачимо, а чи могли б сучасні юнаки претендувати на високе звання «Козак», чи прийняли б їх колись у Запорізьку Січ. Тож проведемо нашу естафету. (*Проводиться естафета*)

Ведуча: Оце справжні козаки! Мабуть дехто з них мріє про часи Січі, бо з честю змогли б пройти труднощі й перешкоди. А наші поважні представники козацької старшини підіб'ють підсумки козацької естафети.

(*Оголошуються результати першого туру*)

Ведучий: Але це тільки перші труднощі, так би мовити, початок козацького шляху. А от чи знаєте ви історію українського козацтва, його традиції, звичаї, особливості життя? Уявіть собі, що ви перенеслись на кілька століть назад, опинилися серед заплави Дніпра, на славнозвісному острові Хортиця. У козацькому колі для вас влаштували змагання ерудитів. Другий тур нашого конкурсу ми присвячуємо історії козацтва.

Ведуча: Цей конкурс ми проведемо у формі ерудит-лото. Всім буде задано десять запитань з історії козацтва. Вам потрібно дати на них правильні відповіді. Отож починаємо!

(*Проводиться 2 тур*)

1. Коли і де було засновано Запорозьку Січ?
2. Назвіть улюблений образ козака в живопису XVII—XVIII ст.
3. Хто був першим козацьким гетьманом?
4. Що означає слово «козак»?
5. Назвіть атрибут влади гетьмана і полковника.
6. Чому козаки носили «оселедець»?
7. Назвіть улюблені танці козаків.
8. Назвіть зброю козаків.
9. Останній гетьман України. Хто він?
10. Назвіть відомих вам гетьманів України ?

Ведучий: Ми ще раз упевнилися в тому, що ви добре підготувалися до цього змагання і знаєте історію козацтва. Просимо нашу козацьку старшину оголосити свою думку з приводу цього конкурсу.

(Оголошення результатів 2-го туру)

Ведуча: Козаки були віддані своєму товариству, любили влучне слово, дотепні жарти, вигадки й розваги, а над усе — пісню.

Ведучий : «На війну було йдуть із радістю, а з війни повертаються з музиками та піснями... Чи поб'ють турка, чи пошарпають ляха, зараз же і пісню складуть на той випадок». Як бачимо, козацькі часи сприяли поетичному пробудженню народу. На привіллї бриніла бандура, лунала пісня.

Ведучий: Тож давайте співати про все. І про червону калину нев'янучу, і про силу козацьку, і про Україну невмирущу. Не шкодуймо слів, бо мову мудру маємо! Бо, як каже народ, пісня ні в добру, ні в злу годину не покидає людину.

Ведуча: Зараз ми ще раз переконаємося, чи знають наші козаки українські пісні і чи вміють їх співати? Я буду називати початок пісні кожному куреню по черзі, а ви повинні пісню підхопити і продовжити:

«Їхали козаки із Дону додому...»

«Ой, чий то кінь стоїть...»

«Ти ж мене підманула...»

«Ой на горі два дубки...»

«Несе Галя воду...»

«Дивлюсь я на небо та й думку гадаю...»

«Реве та стогне Дніпр...»

«Чом ти не прийшов, як місяць зійшов...»

«Ой є в лісі калина...»

«Ой у полі криниченька...»

«Ой під вишнею, під черешнею...»

«Розпрягайте, хлопці, коней...»

Ведучий: Бачу ви добре знаєте козацькі пісні, час тепер нашим старшинам оцінити ваш співочий талант.

(Журі оголошує результати 3-го туру. Звучить весела українська музика.)

Ведуча: А тепер ще одне запитання: «Чому назву танцю «гопак» пов'язують з історією козацтва? Бо раніше він був одним із видів козацької боротьби, що супроводжувалась енергійними запальними рухами. З часом, вид боротьби забувся, а рухи залишилися. Так виник веселий танець. Його вміють танцювати майже всі українці. А тепер шановні учасники прийшла і ваша черга продемонструвати навички гопака.

Увага! Танці! (Проводиться 4-й тур)

Ведучий: Я так і знав, що саме цей конкурс розвеселить нашу старшину. Це сталося завдяки виступу наших юнаків. Тож попросимо оцінити танцювальні здібності наших кандидатів у козаки.

(оголошуються результати 4-го туру)

Ведуча: От і підійшли до завершення наші козацькі розваги. Я вважаю, що кожен учасник відтепер з честю може назвати себе справжнім козаком. А от найсильнішого та найспритнішого козака нашого куреня нам назве голова журі, тому запрошуємо його до слова.

(Оголошуються загальні результати конкурсу. Звучить музика)

Ведучий: Настав найочікуваніший момент нашого конкурсу – козацька старшина винесла своє рішення:

- Усім учасникам конкурсу присвоїти звання «козак» і вручити знаки розрізнення.
- Найсильніші козаки нагороджуються пам'ятними подарунками.

(Відбувається церемонія вручення нагород. Лунає музика).

Ведуча: От і закінчився наш конкурс, хочеться побажати нашим козакам добра, здоров'я й наснаги. Хай щастить Вам завжди і в усьому. До зустрічі!

**Сценарій тематичного дня "Хай в серці кожної дитини живе
любов до України!"**

Ведучий : Що то, діти, за країна – неба синього блакить,
На ланах у серпні жито стиглим золотом блищить?

Ведуча: У якій, скажіть, країні клімат лагідний, м'який?
Бог відводить буревії, негаразди всіх стихій?

Ведучий: У якій іще країні земля родить так охоче?
Наче пісня солов'їна – мова ніжна і співоча?

Ведуча: Гори є і полонини, є моря, річки, ліси...
Загалом, то є країна невимовної краси!

Ведучий: Люди мудрі, працьовиті у країні тій живуть
На чуже не зазіхають і свого не віддадуть.

Ведуча: Гордо, голосно, дитино, ти назви ім'я країни
У якій разом із нами народився і живеш.

Їй дочкою є чи сином і, коли ти підростеш,
Будеш їй творити славу, розбудовувать державу.

Ведучий: Отже, зветься ця країна, незалежна і єдина – Наша ненька –

ДІТИ: Україна!

1: Вишита колоссям і калиною, вигойдана співом солов'я,
Звешся величаво – Україною, земле зачарована моя!

2: Нині свято нашого народу, свято України, її роду!
Ще пройти доріг нам слід багато...Свято майбуття, надії свято.

Пісня» За світ встали козаченьки»

(Виконує 3 клас)

3: Рідна моя Україно! Земле любя і єдина,
Тут Тарасові стежки, солов'їні пісні.
Тут калина і верба, тут і радість, і журба,
Ніжне материнське слово і така чудова мова.

4: Ніби птаха легкокрила, волелюбна і щаслива,
Краю ніжний і святий, я люблю тебе, ти – мій!

Ведуча: Україно величава! Ти для нас – єдиний дім, держава,

ДІТИ : Розквітай на радість всім!

Танок «У нашій Україні»

Ведучий: Непроста історія країни, батьківщини нашої – України.

Ведуча: А що таке, діти, Батьківщина?

5: Це під віконцем калина, тиха казка бабусі, ніжна пісня матусі.

6: Дужі руки у тата, під тополями хата,
Під вербою криниця, в чистім полі пшениця.

7: Україно, земле рідна, земле сонячна і хлібна, ти навек у нас одна.

8: Ти, як мати, найрідніша, ти з дитинства наймиліша,
Ти і взимку найтепліша – наша отча сторона.

Ведучий: Так, діти, Батьківщина – це наш рідний край,
це наша дорога і мила Вітчизна,

це земля, де ми народились і вперше побачили, пізнали світ.

Ведуча: Де почули колискову пісню, рідну мову,
де відчули турботу і ласку.

Ведучий: Кожна людина любить свою Батьківщину,
робить усе для процвітання рідної держави,
для її слави, свободи і незалежності.

Ведуча: 24 серпня 1991 року Верховна Рада урочисто проголосила Акт
Незалежності та про створення самостійної держави – України. І від
кожного з нас залежить її краще майбутнє.

Ведучий: Україна – наша рідна країна, це земля, де ми народилися і
живемо, де живуть наші батьки, де жили наші предки. Древня легенда
розповідає, що на світанку нашої Землі Бог оглядав творіння рук своїх, і,
притомившись, вирішив перепочити. Земля, де опустився Бог з ангелами,
була багатою на сонце, звірів та пташок. А найбільше сподобалися Богові
люди того краю. До якої хати не заходив Він зі своїми супутниками – всюди
їх зустрічали хлібом і сіллю. Так сподобалася Богові та місцевість, що Він
став часто навідуватися зі словами:

- Рушаймо у край!
- Кажуть, що з того часу і пішла назва нашої держави – Україна.
- Ми з вами маємо всі підстави пишатися тим, що наша Батьківщина мала славні періоди історії, справді легендарних героїв, вона мужньо пережила найважчі випробування і не скорилась. Ми можемо пишатися тим, що Україна ніколи не поневолювала інші народи, а лише захищала себе від ласих на чуже добро близьких та далеких сусідів.

9: Всі ми хочемо жити у мирі,
щоб здіймались у вись журавлі
І дитячі хай посмішки щирі
завжди сяють на нашій землі!

10: Щоб не сліз не було, ані болю,
щоб не чути нещадних гармат,
Щоб на нашу не випало долю
ні страждань, ні воєнних утрат.

11: Щоб нас сонечко вранці будило,
заколисували солов'ї,
Щоб зростали ми в мирі щасливо
і для нас гомоніли гаї.

Пісня « У моєму краї»

(Виконує Заєць Юлія й Щербакова Ія)

Вудучий :

- Наша рідна Україна, наша Батьківщина має свою землю, свою мову, культуру, історію, власні звичаї і традиції та неповторні державні символи. Про них послухайте казку.
- Давним-давно жила одна жінка і було у неї три сини. Росли сини чесними, сміливими і дуже любили свою матір, готові були віддати за неї своє життя. Підросли вони і вирішили піти в люди і прославити свою матір. Першим пішов старший син. Мати, щоб він про неї пам'ятав, подарувала йому корону з трьома промінчиками.

- За корону, яка зігрівала людей і вела вперед, показувала дорогу до кращого життя, дали першому сину ім'я – Тризуб.
- Середньому сину мати в дорогу подарувала синьо-жовтий одяг. Своїми хорошими справами прославив він свою матір і дали йому ім'я – Прапор.
- А там, де був молодший син, звучала дзвінкоголоса пісня, бо мати подарувала сину голос солов'я. І дали йому ім'я – Гімн. З того часу йдуть завжди разом – Тризуб, Прапор і Гімн, прославляючи рідну матір. Ви, напевно здогадались, діти, що матір – це наша рідна Україна.

(Показує символи)

- Золотий тризуб – символ влади .В ньому відображена триєдність життя: батько, мати, дитина, які символізують силу, мудрість і любов.
- Синьо-Жовтий прапор: жовтий колір – колір хліба, життя і сонця; блакитний – колір неба, води і миру.
- Національний гімн – святкова пісня «Ще не вмерла України» на слова нашого земляка Павла Чубинського, а музику написав композитор Михайло Вербицький.

Трьома промінчиками. Коли звучить «Гімн», усі співають стоячи, тримаючи руку на серці.

(Звучить гімн)

Ведучий: Україна – золота, чарівна сторона. Земле, рясно уквітчана, зеленню закосичена. Скільки ніжних, ласкавих, поетичних слів придумали люди, щоб висловити свою гарячу любов до краю, де народились і живуть. Слова, що йдуть від серця, найщиріші та найтепліші. Тож давайте складемо колективного вірша про Україну зі щирих і теплих слів. Я почну, а ви будете добирати останнє слово рядка.

Ось небо блакитне і сонце в zenіті! Моя Україна найкраща...(у світі).

Моя Україна – це ліс і озерця, безмежні степи і чарівні...(джерельця).

Красиві пейзажі і гори високі, маленькі струмочки і ріки...(глибокі)

Міста старовинні і замки прекрасні, великі будови і дуже...(сучасні).

Сади чарівні, мальовничі села, моя Україна – це пісня...(весела).

Це щира, багата, як світ, її мова, крилата, така мелодійна... (чудова).

Її обереги – верба і калина, найкраща у світі – моя... (Україна).

Вітчизна моя, дорога Україна, для кожного з нас ти у світі... (єдина)

Ведуча: Діти, я принесла вам щось дуже гарне, вишите моєю мамою. Як ви гадаєте, що це?

ДІТИ: Рушник.

Ведучий: Так, це рушник. Що на ньому вишите?

ДІТИ: Квіти, що ростуть на нашій землі.

Ведучий: Назвіть квіти, що ростуть у нашому крах, а я поясню, що ця квітка символізує.

ДІТИ: Чорнобривці

Ведуча: Чорнобривці символізують дитинство, рідну оселю.

ДІТИ: Барвінок.

Ведучий: Це вірність, вірна любов, пам'ять.

ДІТИ: Волошки.

Ведуча: Волошки символізують красу, здоров'я, силу.

ДІТИ: Мак.

Ведуча: Це дівоча врода, щирість.

ДІТИ: Чебрець.

Ведучий: Чебрець символізує рідний край.

Ведуча: Молодці, діти, знаєте, які квіти ростуть на нашій землі. Знаєте, що земля наша зветься Україною. То ми з вами хто?

ДІТИ: Українці.

12: Я – син України, з козацького роду.

13: І я українкою змалку зовуся. І цим я пишаюся й щиро горджуся.

14: Всі ми – дути українські, хлопчики й дівчатка,

Хоч іще не дуже сильні, та душа завзята.

Ведучий: Так, ми українці. А чи знаєте ви, які риси характеру притаманні українцям? Пропоную стати у коло, передавати ось цей віночок з рук у руки і називати риси наших співвітчизників.

Гра «Які ми»

ДІТИ: (добрі, розумні, привітні, щирі, веселі, культурні, виховані, усміхнені, сильні, дужі, завзяті, працьовиті, співучі, щедрі, гостинні, чепурні).

Ведуча: Хочу перевірити чи знаєте ви, діти, чим багата наша країна. Я буду промовляти слова і, якщо назване є в Україні, ви плескаєте в долоні, а якщо немає - тупочете ногами. (річки, гори, моря, пшеничні поля, океан, ліси, пустеля, міста, села, джунглі, квіти, родючий ґрунт).

Ведучий: У кожного народу є свої страви, є вони і в українців. А ви знаєте, які?

ГРА «ЛОЖКУ ПЕРЕДАЙ – СТРАВУ УКРАЇНСЬКУ НАЗИВАЙ»

ДІТИ: «Українські ми малята, будемо страви називати» (борщ, вареники, пампушки, галушки, сало, гречаники, капуста, куліш, голубці)

Ведучий: Малята, а чи можна за ім'ям дізнатися, українці ви чи ні?

ДІТИ: Можна.

Ведуча: Так, українські імена відрізняються від імен людей інших країн. Наприклад, в Америці хлопчика називають Джон, в Росії – Ваня, а в Україні – Іванко. А ви знаєте, якими іменами називають дітей в Україні?

ГРА «НАЗВИ ІМ'Я» (з м'ячем)

Жан-Іван, Майкл - Михайло, Ніколя – Микола, Пітер – Петро, Ханна –Ганна, Стів – Степан, Джон – Іван, Хелен – Олена, Анна – Ганна, Аксінья – Оксана, П'єр – Петро.

Ведучий: Сьогодні, діти, ми говорили про нашу країну, про нашу рідну Україну.

Кожен з нас бажає нашій країні миру, процвітання, добробуту.

Покладіть праву долоньку до серця, відчуйте, що воно говорить?

15: Я все люблю в своїм краю: криницю, звідки воду п'ю,

Та повні гомону ліси, та дзвони срібної роси.

16: Я все люблю в своїм краю: ось під веселкою стою,

Ось дощ веселий напоїв тужавий колос рідних нив.

17: Я все люблю в своїм краю: найбільше – матінку свою,

І ще ласкаву, радісну, єдину...

Люблю, як сонце, Батьківщину.

18: Люблю тебе я, мила Україно!

І все зроблю, щоб ти завжди цвіла.

Я буду вчитись в школі на відмінно,

щоб мною ти пишатися могла.

19: Люблю твої ліси, струмки, джерельця і все – усе, що є в моїм краю!

Тепло долонь, і розуму, і серця я Україні милій віддаю!

Ведуча: У нас сьогодні гарне світо – 23 роки країні нашій,

- Незалежній, новій, вільній, мальовничій Україні!

- Незалежність країни дає можливість кожному із нас стати справжнім господарем своєї землі. Сьогодні ми є свідками великих перетворень, що відбуваються в нашій країні. Ви, діти, - майбутнє України. Тож своїми знаннями, працею, здобутками підносьте її культуру, своїми досягненнями славете її. Будьте гідними своїх предків, поважайте свій народ і його мелодійну мову, бережіть волю і незалежність України. Шануймо себе і свою гідність і шановані будемо іншими.

Ведучий: Хай з кожним днем міцніє Україна, своє коріння, діти, бережіть.

Нехай у серці кожної дитини про Україну пісня зазвучить.

ТАНЦЮВАЛЬНЯ КОМПОЗИЦІЯ «МОЯ УКРАЇНА»

20: Живи, Україно! Живи для краси, для сили, для правди, для волі.

Співай, Україно, як рідні ліси, як вітер в широкому полі.

Ведучий: Вже закінчується свято і прощатися пора,

Ведучак: Ми бажаємо Вітчизні

ДІТИ: Щастя, миру і добра.

ПІСНЯ «УКРАЇНА»

(Виконує Робак Анна)

Конкурс «Чарівна україночка»
Музична заставка «Квітуча Україна»
На сцену виходять ведучі

Ведуча: – Добрий день, дорогі гості, шановні батьки, вчителі та діти! Зустрічаючи вас у стінах рідної школи, ми кажемо Вам "Доброго дня", а це значить, що ми бажаємо Вам добра, щастя, здоров'я та віддаємо Вам тепло, любов та часточку своєї душі.

Ведучий: Сьогодні ми запросили вас на свято "Чарівна україночка" з метою, щоб ще і ще раз показати, як ми любимо свій рідний край, цінуємо традиції українського народу, його культуру, мову. Ви станете свідками багатьох конкурсів. Але на кінець свята Вам потрібно буде обрати лише одну україночку, яка найбільше зачарує вас, припаде вам до душі.

Ведуча: Ми любимо наше село, бо це і є наша Батьківщина. Багато знаємо про нього, бо ми – справжні українці

Ведучий: Вірш «Моє рідне село»

Ведуча: Бережімо Україну – нашу матінку єдину,

Хлібні ниви золотисті і ліси зеленолисті.

Голубі озера й ріки, чаєнят сріблясті крики,

Неба синього глибини, тиху пісню журавлину.

Бо у нас одна-єдина, Батьківщина – Україна.

Ведучий: За давнім звичаєм гостей в Україні зустрічали хлібом-сіллю, то ж дозвольте і вас також запросити на наше свято за таким звичаєм.

Звучить мелодія "Ой, зелене жито, зелене".

Діти виносять хліб-сіль і вручають гостям.

Ведуча: Молоде покоління несе велику відповідальність перед своїми пращурами за безсмертність української пісні, слова, танцю, звичаїв. Тому сьогодні ви станете свідками того, як українські діти цінять, возвеличують, утверджують українське слово піснями та віршами.

Ведучий: На сьогоднішньому святі ми проведемо багато конкурсів. Тому просимо вас, наше шановне журі, допомогти нам вибрати найкращу україночку. Для участі в журі ми запросили:(оголошення журі).

Ведуча: – Отже, ми починаємо! І перший конкурс має назву "Вишиваночка".

Зустрічайте наших чарівних україночок!

І конкурс "Вишиваночка"

Звучить мелодія пісні "А сорочка мамина".

Ведучий по черзі називає ім'я кожної дівчини з інтервалом в 1хв.

Дівчата виходять на сцену, демонструючи свої українські костюми.

Журі оцінює їх костюми та вміння триматися на сцені.

Ведучий: уч 1

Шановне журі просимо оцінити нашу маленьку україночку

Ведуча: уч. №2

Оголосіть, будь ласка, оцінки, шановне журі

Ведучий: уч. №3

Просимо оцінити і цю справжню україночку

Ведуча: уч.4

Шановне журі оголосіть оцінки для конкурсантки

Ведучий: уч№5

Ваші оцінки, шановне журі

Ведуча: уч.№6

Шановне журі просимо оцінити нашу маленьку україночку

Ведучий: уч.№7

Оголосіть, будь ласка, оцінки, шановне журі

Ведуча: уч.№8

Шановне журі оголосіть оцінки для конкурсантки

Ведучий: уч№9

Ваші оцінки, шановне журі

Ведуча: уч.№10

Просимо оцінити і цю маленьку україночку

Ведучий: Наступний конкурс заворожить Вас таємницею імені кожної з наших україночок. Конкурс «Краса в імені твоїм»

II конкурс "Краса в імені твоїм"

Звучить мелодія "Чорнобривці".

1 хлопчик: – Наше ім'я – це не звичайне слово, а слово, яке завжди поруч, яке милує наш слух, з яким ми ніколи не розлучаємося. Новонароджена дитина отримує його найпершим і проходить з ним все своє життя. Від того, яке буде ім'я може залежати подальша доля його власника.

2 хлопчик: – Ой як непросто обрати красиве ім'я дитині! Але цьому часто допомагають родинні традиції, звичаї батьківського краю. Наприклад, поширено називати сина чи доньку іменем батька чи матері, дідуса чи бабусі. Послухайте, зараз наші чарівні україночки розкажуть про історію походження свого імені.

В.1 Розпочне наш конкурс україночка ...

1 дівчинка:

Ведучий: Зустрічайте нашу україночку

3 дівчинка

Ведуча: А наступну українку називають всі ...

4 дівчинка

Ведучий: Україночка з красивим ім'ям ...

5 дівчинка

6 дівчинка

Ведуча: Наступна україночка зветься як квіточка - ...

7 дівчинка

Ведучий: Справжня українка

8 дівчинка

Бо ж я є – справжня українка!

Ведучий: Україночка, немов зірочка

9 дівчинка

Ведуча: Україночка, яка звеселяє рідний край

10 дівчинка

Ведуча: – Дуже гарно наші україночки розповіли про своє ім'я. А тепер просимо Вас, шановне журі, оголосити оцінки за цей конкурс для наших конкурсанток:

(журі оголошує оцінки)

Ведучий: Гарно україночки презентували своє ім'я, а журі гарно попрацювали. То ж, шановні гості, для того, щоб ви трішечки відпочили послухайте пісню «Ти ж мене підманула» у виконанні вихованців групи продовженого дня

Музична пауза.

Пісня "Ти ж мене підманула".

(Виконує Робак Анна)

Ведуча: А зараз вашій увазі пропонуємо наступний конкурс «Українське рідне слово». Наші україночки покажуть як майстерно вони вміють декламувати вірші.

III конкурс "Українське рідне слово"

3 хлопчик: – Минулі і наступні покоління народу об'єднує їх спільна мова. Тому таке велике значення надається її вивченню, збереженню її особливостей. Всі ми починали промовляти свої перші слова на тій мові, якою говорили наші батьки.

4 хлопчик: Раз мені казала мати: Можеш мов багато знати,
Кожну мову шанувати, та одну із мов усіх, щоб у серці ти зберіг.
В серці ніжну і погідну Збережу я мову рідну!

5 хлопчик: – Наша українська мова дуже багата на вірші. І звучать вірші із уст наших україночок, неначе пісня. Недаремно нашу мову так і називають співучою. То ж послухаємо вірші у виконанні наших чарівних україночок.

Ведучий: з віршем «Моя Україно»
(Виконує Ткаченко Вікторія)

Ведуча: з віршем «Україночка у серці»

(Виконує Жила Євгенія)

Ведучий: з віршем «Мова»

(Виконує Федосенко Віола)

Ведуча: з віршем «Я – українка!»

(Виконує Челленюк Антоніна)

Ведучий: Вірш «Наша Україна»

(Виконує Жила Євгенія)

Ведучий: – Ну, що, шановне журі, зачарували наші україночки Вас українським словом? Просимо Вас оцінити декламування віршів наших конкурсанток.

(журі оголошує оцінки)

Ведуча: Наступний конкурс звеселить та зачарує Вас ще більше. Наші учасниці підготували чарівні пісні. Отже, наступний конкурс має назву «Українська пісня»

Наступний наш конкурс покаже наскільки кмітливі наші конкурсантки. Саме в цьому конкурсі, який має назву «Вігадай», наші україночки покажуть як вони знають українські казки та загадки.

V конкурс "Вігадай!"

Ведучий: – Немає у світі людини, яка б не любила казок або загадок. Ви знаєте багато з них, отже вам не важко буде їх відгадати, а допоможуть вам у цьому наші хлопці-українці. Вони підготували для україночок завдання. Кожна конкурсантка, зірвавши шишку з чарівного дерева дізнається ім'я хлопчика-козачка, який і буде загадувати загадки

(Конкурсантки зривають шишку,

з іншої сторони якої, записано ім'я хлопчика, який буде загадувати завдання).

1 хлопчик "Я по засіку метений, я на яйцях спечений.

Я від баби втік, я від діда втік,

Та й від тебе, зайчику, утечу!"

(Колобок)

На городі в нас росте сонце ясне золоте

Жовте око, жовті вії, та чомусь воно не гріє. (Соняшник)

2 хлопчик "Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка. Та й загубив дід
..... От біжить мишка, влізла в ту, та й каже: --

Тут я буду жити!" *(Рукавичка)*

У нашої бабусі сидить звір у кожусі.

Біля пічки гріється, без водички мисться. (Киця)

3 хлопчик "Гуси, гуси, гусенята! Візьміть мене на крилята!

Та понесіть до батенька, а в батенька їсти-пити, ще й хороше походити!"

(Івасик-Телесик)

Біле поле, чорне насіння,

Хто не вміє, той не посіє. (Письмо)

4 хлопчик "Я за три копи куплена, упівбока луплена,

Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами,

Ніжками затопчу, хвостиком замету,

Тут тобі й смерть!"

(Коза-дереза)

Летів птах через дах, сів на воротях у червоних чоботях.

(Лелека)

5 хлопчик Був собі дід Андрушка, а в нього баба Марушка, а в баби – дочка Мінка, а в дочки – собачка Фінка, а в собачки товаришка – киця Варварка, а в киці – вихованка мишка-сіроманка.

(Ріпка)

Зимом спить, літом бринить, понад садком літає, солодку росу збирає!

(Бджола)

6 хлопчик Жила колись в одному селі маленька гарна дівчинка. Мати і бабуся дуже любили її. Добра бабуся пошила для внучки З тих пір її прозвали

(Червона шапочка)

Сидить пані в жупані, хто її роздягає, той сльози проливає (Цибуля)

7 хлопчик Були собі дід та баба і був у них хлопчик Івасик. Ото як підріс він, то й каже: "Зробіть мені золотого човника та срібне весельце. Буду рибку ловити і вас годувати".
(Івасик-Телесик)

У воді купається, водою обливається, а вода до неї не чіпляється
(Качка)

8 хлопчик Дід бив-бив і не розбив, баба била — не розбила.

Мишка справу доробила і яєчко те розбила.

Дід ридає, баба плаче, а курочка кудкудаче:

— Не плач, бабо, не плач, діду,

Буде нове до обіду. І, повірте, не простеньке

А яєчко золотеньке (Курочка ряба)

І красива, і пахуча Квітка ця, на жаль, колюча. (Троянда)

9 хлопчик

Це який такий Бичок, не простий — а третячок,

Дуже, дуже він був ловкий, упіймав ведмедя, вовка,

Зайчика, а ще — лисичку, хоч і сам він невеличкий.

Допоміг і бабі, й діду пережити їхні біди.

(«Солом 'який бичок».)

І червона, й соковита, Та гірка вона все літо.

Припече мороз – вона Стала добра й смачна. (Калина)

10 хлопчик

Двоє сірих Мишенят працювати не хочуть.

Все пустують, все танцюють,

Півника прохань не чують.

До роботи — геть не годні,

То ж лишилися голодні. (колосок)

Спритний майстер у стрибках:

На деревах, по гілках.

Вся руда, пухнастий хвіст,

Рідний дім для неї – ліс.

(Білка)

Ведучий: Шановне журі просимо Вас оголосити оцінки за кмітливість наших україночок.

(журі оголошує оцінки)

Ведуча: Шановні гості пропонуємо трішечки відпочити і послухати пісню «А мій милий вареничків хоче» у виконанні вихованців групи продовженого дня

Музичний пауза.

Ведучий: Наступний конкурс, маємо надію, сподобається Вам не менше ніж попередні конкурси. Наші україночки – майбутні господині. І хоча вони ще не зовсім дорослі та все ж таки почастиють Вас українськими стравами. Маємо надію, що після чогось смачненького і оціночки будуть «смачнішими» для наших конкурсанток.

VI конкурс "Українська страв"

Звучить музична фонограма "Ой зелене жито, зелене".

Дівчатка подають журі українські страви:

Ведучий: перша конкурсантка Вергун Марія підготувала для вас українську страву

Ведуча: наша україночка Калініченко Богдана також гарна господиня і зготувала вареники

Ведучий: Щеколенко Катерина теж господиня, почастиє вас смачними пампушками

Ведуча: Вергун Каміла пригостить вас смачненькими пиріжками

Ведучий: Жила Вікторія теж готує українські страви і сьогодні почастиє вас українськими голубцями

Ведуча: Цимбал Вікторія зготувала справжню українську страву, яку люблять усі українці – українське сало

Ведучий: Шановні присутні, поки журі буде визначати найкращу страву. Пропонуємо Вашій увазі пісню у виконання учасників свята

Звучить пісня «Така краса»

(Виконує Кузьміна Майя)

Ведуча: Шановне журі просимо Вас оголосити оцінки за найсмачніший конкурс сьогоднішнього свята.

(журі оголошує оцінки)

Ведучий: Дуже дякуємо! А тепер просимо Вас підвести підсумки нашого конкурсу «Чарівна україночка» та визначити переможницю. А поки журі визначає переможницю вихованці групи продовженого дня звеселять вас українським словом

Музична пауза Пісня «Діти України»

(виконує Заєць Юлія й Щербакова Ія)

Ведучий: – Гарно пройшло наше свято. І гадаю, що ви ніколи не забудете ці вірші, казки, загадки та пісні і будете пам'ятати, що створив, вигадав усе це наш талановитий український народ. Хай вони будуть завжди поряд з вами і звеселяють вас.

Ведуча: – Шановне журі, гості, батьки, вчителі. Швидко промайнуло наше свято. Ми маємо надію, що кожен, хто був присутній на нашому конкурсі, залишить у своєму серці хоча б одну краплину любові до рідного краю, рідної мови, родини. Тому, що саме це ми намагалися донести до кожного з Вас. То ж до побачення, шановні присутні. До нових зустрічей на святах. Дякуємо за увагу та за те, що знайшли вільну хвилину та завітали до нас на гостини!

А тепер надаємо слово журі для оголошення загального підсумку та нагородження переможниці.

Журі оголошує загальний підсумок конкурсів і називає переможницю, яку нагороджує стрічкою переможниці та медаллю. Інші конкурсантки отримують медалі за участь.

Звучить пісня «Дитинство босоноге», (Виконує Робак Анна)

ВИСНОВКИ

Кожна молода людина є активним учасником розбудови громадянського суспільства, відіграє в ньому важливу роль та несе відповідальність у процесах прийняття рішень на всіх рівнях, які впливають на їх життя, а держава забезпечує доступ молоді до відповідних та необхідних програм та послуг незалежно від статі, географічного положення, соціального, культурного, економічного чинників.

На сьогодні перед нашою державою стоїть завдання - виховання у молодого покоління почуття патріотизму, формування особистості на засадах духовності, моральності, толерантності, забезпечення створення умов для інтелектуального, культурного та фізичного розвитку, реалізації науково-технічного та творчого потенціалу молодих громадян.

Виходячи з цього, основна ідея полягає у мотивації громадської активності молодого покоління. Це стане запорукою небайдужості як сьогоденного, так і прийдешніх поколінь громадян. Найкращою мотивацією до безкорисної суспільної праці є почуття гордості за свою державу, співпереживання за минуле, співпричетність до творення її сьогодення та майбутнього. Саме тому патріотичне виховання молоді є одним з найголовніших пріоритетів молодіжної політики в Україні. Патріотичне виховання є складовою частиною загального виховного процесу, являє собою систематичну і цілеспрямовану діяльність органів державної влади і громадських організацій з формування у громадян високої патріотичної свідомості, почуття любові до України, готовності до виконання громадянських і конституційних обов'язків. Патріотичне виховання включає у себе соціальні, цільові, функціональні, організаційні та інші аспекти, володіє високим рівнем комплексності, тобто охоплює своїм впливом усі покоління і пронизує усі сторони життя: соціальну-економічну, політичну, духовну, правову, педагогічну, спирається на освіту, культуру, історію, державу, право.